

Canadese bever *Castor canadensis*

Laatste update: 31-07-2025

De Canadese bever lijkt sterk op de inheemse bever (*Castor fiber*). De dieren zijn inclusief staart tussen de 100 en 120 cm lang. De vacht is doorgaans roodbruin maar kan variëren van geelbruin tot zwart.

De Canadese bever is iets kleiner dan zijn Europese familielid en heeft een wat kortere, bredere snuit, een langere en donkerdere ondervacht en een bredere, meer ovaalvormige staart. De twee soorten lijken zodanig op elkaar dat het onderscheiden lastig is en DNA-analyse nodig lijkt om met zekerheid de soort te bepalen.

Foto: Steve

Bron: [Wikimedia Commons](#) (CC BY-SA 2.0)

1. Aanwezigheid en effect in Europa

Stand van zaken in 2023

De Canadese bever heeft zich gevestigd in Finland en Duitsland. In het verleden is de soort ook waargenomen in Oostenrijk, België, Frankrijk, Hongarije, Luxemburg en Polen. De Canadese bever kan zich vestigen in alle Europese lidstaten, behalve Malta en Cyprus. Voor Griekenland en Portugal is het onzeker of de soort zich er kan vestigen.

Effect op biodiversiteit en ecosysteem

In Finland concurreert de Canadese bever met de inheemse bever. Er is geen overeenstemming tussen wetenschappers over mogelijke competitie tussen de twee soorten maar waar beide soorten voorkomen, lijkt de Canadese bever dominant te zijn. Dit kan door zijn hogere reproductiesnelheid: de Canadese bever wordt eerder geslachtsrijp en heeft grotere worpen nakomelingen.

De twee dieren hebben een verschillend aantal chromosomen: de bever uit Europa heeft 48 chromosomen, terwijl de Canadese bever er 40 heeft. Ondanks meerdere pogingen is het nooit gelukt de twee soorten te kruisen.

De Canadese bever heeft dezelfde effecten op ecosystemen als de inheemse bever. Dit omvat knaag- en graafgedrag en bouwen van dammen in watersystemen. Daarbij maakt de Canadese bever over het algemeen grotere burchten. Beverdammen belemmeren de

waterafvoer en zorgen voor vernatting van het gebied en een grotere kans op overstromingen. Door de verandering van de hydrologie van een gebied veranderen ook daarmee samenhangende abiotische en biotische omstandigheden. Het foerageren van bevers heeft een aanzienlijke invloed op het verloop van de ecologische successie, de soortensamenstelling en de structuur van plantengemeenschappen. Veranderingen in ecosystemen kunnen vaak zowel negatief als positief beoordeeld worden.

Effect op ecosystemendiensten

Door graafactiviteit kunnen dijken en wegen verzwakken. Door overstromingen kan schade optreden aan land- en tuinbouwproducten, inclusief houtproductie. In gebieden met inheemse beverpopulaties zullen er naar verwachting nauwelijks extra effecten op ecosystemendiensten zijn.

Overige effecten

Overdracht van de bacterie *Francisella tularensis* (veroorzaker van de ziekte Tularemie) en Giardia-parasieten op de mens kunnen gevolgen hebben voor de volksgezondheid.

Deze effecten waren aanleiding voor plaatsing van de Canadese bever op de [Unielijst](#) van [EU-verordening 1143/2014](#).

2. Aanwezigheid en effect in Nederland

Stand van zaken in 2025

Er zijn geen waarnemingen van de Canadese bever in Nederland.

Effecten

Zie onder '1. Aanwezigheid en effect in Europa'.

3. Wet- en regelgeving

De Canadese bever staat sinds augustus 2025 op de Unielijst van invasieve exoten ([EU-verordening 1143/2014](#)). Een soort die op de Unielijst staat mag onder andere niet meer worden verhandeld en gehouden in de EU. Verder geldt voor EU-lidstaten de plicht om in de natuur aanwezige populaties op te sporen, te verwijderen, of als dat niet lukt, zodanig te beheersen dat verspreiding en schade zoveel mogelijk wordt voorkomen.

4. Wat te doen?

Dierentuinen die die deze soort al in bezit hadden voordat de Unielijst van kracht werd, mogen de dieren blijven houden totdat ze een natuurlijke dood sterven. Voorwaarden zijn wel dat de dieren niet kunnen ontsnappen en dat men zorgt dat ze zich niet kunnen voortplanten.

Door vangst en afschot is verspreiding te voorkomen. Hiervoor moet wel worden vastgesteld welke soort het betreft, bijvoorbeeld via DNA-analyse. Zowel vangen als determineren is kostbaar. Meer informatie over deze en andere mogelijke managementmaatregelen staan in [dit rapport voor de Europese Commissie](#).

5. Meer informatie

Oorsprongsgebied

De Canadese bever komt oorspronkelijk uit Noord-Amerika: Canada, Verenigde Staten en het noorden van Mexico. Lang dacht men dat de bever die van nature in Europa voorkomt (*Castor fiber*) en de soort uit Noord-Amerika (*Castor canadensis*), dezelfde soort waren. De Canadese

bever is in het verleden op verschillende plaatsen in Europa uitgezet om de teruglopende populaties Europese bevers te versterken. Sinds bekend werd dat de Canadese bever een andere soort was, zijn deze uitzettingen gestopt.

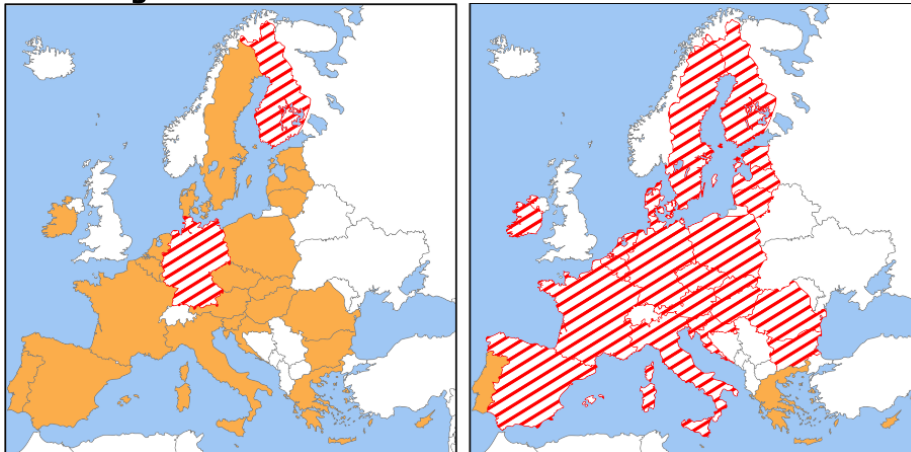
Habitat

Het habitat van de Canadese bever is gelijk aan dat van de inheemse bever: rivieren en meren omgeven door bossen. Dit habitat is volop aanwezig in de EU. Bevers zijn herbivoren en eten de bladeren, twijgen en schors van de meeste houtige plantensoorten en kruidachtige planten, vooral waterplanten.

Introductieroute Europa

In een aantal lidstaten is de Canadese bever uitgezet. Bij de herintroductie van de bijna uitgestorven inheemse bever werd in eerste instantie geen aandacht besteed aan de herkomst van de dieren omdat men dacht dat de Canadese bever en de inheemse bever dezelfde soort was. De tweede mogelijke introductieroute is dat de Canadese bever wordt gehouden in dierentuinen en kan ontsnappen. De derde introductieroute is via natuurlijke verspreiding vanuit Noordwest-Rusland naar de EU.

Aanwezigheid in de EU

Links: Gevestigd in de EU in 2023 (rood gearceerde landen), rechts: mogelijke vestiging in de EU bij het huidige klimaat (rood gearceerde landen). In oranje zijn de overige EU-lidstaten aangegeven. Bron: [Europese risicobeoordeling](#)

Introductieroute Nederland

De soort wordt in Nederland gehouden in dierentuinen.

Aanwezigheid in Nederland

Er zijn geen recente waarnemingen in Nederland.

Kans op introductie, vestiging en verspreiding

De Canadese bever heeft zich gevestigd in de EU nadat de soort is uitgezet. De Canadese bever wordt in Europa en ook in Nederland gehouden in dierentuinen en kan ontsnappen. De kans daarop is door de strikte protocollen zeer klein. Het klimaat in Nederland is geschikt voor vestiging en er is geschikt habitat aanwezig.

Het natuurlijke verspreidingsvermogen van de Canadese bever is groot. Het is waarschijnlijk dat, zonder beheersmaatregelen, in de EU aanwezige populaties zich verder zullen verspreiden via grote rivieren, beken, kanalen en onderling verbonden meren.

6. Risicobeoordeling

[Risicobeoordeling voor Nederland](#)

[Expertpanelbeoordeling 152 invasieve exoten, datasupplement-10-zoogdieren](#)

[Europese risicobeoordeling](#)

7. Bronnen

Hollander H, van Duinen GA, Branquart E, de Hoop L, de Hullu PC, Matthews J, van der Velde G. & R.S.E.W. Leuven, 2017. [Risk assessment of the alien North American beaver \(*Castor canadensis*\)](#). *Radboud University, Nijmegen, Reports Environmental Science* 528.

Kuiters R. & V. Dijkstra, 2018. [Een risicoanalyse van de Canadese bever](#). Kijk op Exoten 23, 10-11.

Nummi P. 2010. NOBANIS – Invasive Alien Species Fact Sheet – *Castor canadensis*. – From: Online Database of the European Network on Invasive Alien Species – NOBANIS www.nobanis.org. (bezoekt op 14/03/2018)

D'Hondt B, Elders V, Rorke S, Scaleria R. & T. Adriaens, 2024. [Risk assessment template developed under the "Study on Invasive Alien Species – Development of risk assessments to tackle priority species and enhance prevention" Contract No 09.0201/2023/893829/ETU/D.2. Name of organism: North American Beaver \(*Castor canadensis*\)](#)